

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU
I PALOL D'ONYAR -VILA-ROJA
14 D'ABRIL 2024
DIUMENGE III PASQUA
Any 72. suplement núm. 4.170**

**DURANT LA SETMANA DEL 15 AL 121
D'ABRIL PREGAREM A SANT JOSEP:**

Dilluns 15: en acció de gràcies **Dimarts, 16:** Josep Robert Oliveras; dif. fam. Pararols-Sidera. **Dimecres, 17:** en acció de gràcies **Dijous, 18:** Segunda Méndez Pérez. **Divendres, 19:** A.A.C **Dissabte, 20:** en acció de gràcies **Diumenge, 21:** dif. fam. Quintanas; dif. fam. Garcia-Panadés.

**DURANT LA SETMANA DEL 15 AL 21
D'ABRIL, PREGAREM A SANT PAU:**

Dijous, 20: en acció de gràcies.
Diumenge, 21: Segunda Méndez Pérez

Es volen casar...

En **Juan Alonzo Melgar Paredes amb la Meliza Marín Ortiz** ambdós residents a la parròquia de sant Pau
En **Daniel Fernández Jiménez amb la Beatriz Maria Jiménez Ledesma**, ambdós de la parròquia de sant Pau
En **Francisco Kevin Moreno Ruiz amb la Coral Amador Romero**, ambdós residents a la parròquia de Vila-roja.
En **Gerard Gutiérrez Juanhuix amb la Marta Carbó Ternero**, ambdós residents a la parròquia de sant Josep
L'Albert Farreras Collell amb la Natalia Miralles Soler, ambdós residents a la parròquia de sant Josep.

**sortida comunitària de les parròquies
de sant Josep, sant Pau i Vila-roja**

vine a visitar i
descobrir....

*La Sagrada
Familia*

Dissabte, 15 de juny de 2024
visita guiada i catequètica a la Sagrada Família,
missa a la cripta i dinar. Preu 40€ persona.
sortida amb autobús des de sant Josep a les 8,15h

cal inscriure's. places limitades

**ORDENACIÓ EPISCOPAL DE
FRA OCTAVI VILÀ i MAYO.**

El proper diumenge dia 21 d'abril, a les 5 de la tarda a la catedral, hi haurà l'ordenació episcopal i la pressa de possessió com a bisbe de Girona, de fra Octavi Vilà Mayo. Aquell dia a la parròquia de sant Josep, **NO HI HAURÀ LA MISSA VESPERTINA DE DIUMENGE A LES 19H**

“jo soc jardiner i fa temps un germà m'oferí un llibre escrit per un periodista gràfic que anava en zones de conflicte. Ell va descobrir que la gent hi cultivava jardins. Molts d'aquests jardins són a Gaza. Hi penso cada dia. Em pregunto què han esdevingut. Nosaltres també hem de cultivar nous jardins. És el gest profètic de Jeremies que, davant la deportació, va comprar un camp a Jerusalem. Els profetes denunciaven el mal, però obrien també camins d'esperança. És una crida a la conversió per a cadascú de nosaltres. Naturalment, tenim simpaties per un camp o per un altre. Però com estimar l'home, com estimar l'ésser humà en tot això. Alguns pensen que Déu no fa res. És aquí on hem d'aguantar, en aquest sofriment. Déu és absent? La meva fe em diu que no. A nosaltres, sobretot, ens toca fer-ho present.”

Germà Matthew Thorpe, prior de Taizé.

La comunitat reunida...

El temps de pasqua ens fa present la importància de ser i de viure com a comunitat. Els cristians no anem mai sols per la vida, anem i som comunitat. Aquesta és la voluntat de Jesús, de sentir-nos a prop els uns dels altres, per anunciar una paraula de vida: l'evangeli. L'essència de la comunitat reunida és la de viure aquest evangeli com allò que realment és: bona notícia. Les nostres organitzacions parroquials, moviments, serveis, grups,... només han de servir a aquesta finalitat. Podem canviar l'organigrama organitzatiu, podem fer plans pastoral, podem optimitzar serveis i recursos... però si la comunitat no viu de l'evangeli no serveix per a res.

Sentir-nos comunitat és la capacitat d'estar assegut al voltant d'una mateixa taula amb algú; amb qui pot ser no hi estaré d'acord amb tot, però descobreixo que tenim quelcom a compartir, i tenim molt en comú. No estar d'acord amb tot no ha d'impedir de "caminar junts" en comunitat. Aquest és el testimoniatge de la fe de Pasqua; fet des de la proposta de vida que ens mostra Jesús, el qual sempre és present enmig de la comunitat reunida. A voltes amb por, amb dubtes o amb alegries. Però en definitiva comunitat reunida. Aquest és l'eix de la seva presència enmig nostre. L'Església sempre és plural, diversa i amb moltes realitats complexes que configuren el rostre de les nostres comunitats.

No esperem, però que pel simple fet de ser comunitat reunida s'arreglaran tots els problemes de la humanitat, i de l'Església! Necessitem de recolzar-nos els uns als altres certament, però no hi ha receptes prefabricades ni màgiques. La força de la comunitat rau sempre en la presència del Crist ressuscitat i del seu Esperit. En la nostra realitat actual, però hi ha sovint un problema de comunicació. És la qüestió del llenguatge. **"És evident que si l'Església no sap comunicar-se ni tan sols " a distància", és difícil implicar-se, parlar i apropar-se"** (cardenal Matteo Zuppi, arquebisbe de Bolonya) Si no arribem a comunicar tota la força de l'amor de l'evangeli, ni en la comunitat, com podem transmetre'l? Si no hi ha comunitats vives, amb passió per la "novetat" de la proposta de Jesús no en serem testimonis. Massa sovint, crec, que ens hem resignat a ser comunitats de "manteniment de serveis" i no de vida! Ens costa ser creatius i innovadors; que no vol pas dir oblidar la memòria del passat; però si que no podem viure "en els temps pretèrits" ni enyorar-los com a baluard de salvació!

Serem comunitat reunida que és testimoni, quan portem un grem d'esperança, d'amor i de servei a tothom, en tot el fem i vivim. La presència de Jesús genera vida, més del que ens imaginem.

Jordi Reixach i Masachs

Girona, 14 d'abril de 2024.